

Klass: Liliopsida (enhjärtbladiga blomväxter), **Ordning:** Poales (gräsordningen), **Familj:** Poaceae (gräs), **Släkte:** *Scolochloa* (kasgrässläktet), **Art:** *Scolochloa festucacea* - kasgräs (Willd.) Link **Synonymer:** *Fluminia arundinacea* Fr., *Graphephorum arundinaceum* (Fr.) Asch., *Graphephorum festucaceum*, *Scolochloa arundinacea*, *Vassvingel*

Kännetecken

Kasgräs är ett högvuxet gräs, som med hjälp av grova, krypande och greniga jordstammar ofta bildar vidsträckta bestånd. Stråna är trinda, nästan släta och bladen har trinda slidor. Snärpet är 5–10 mm långt och ofta uppslitsat och bladskivan är 6–12 mm bred, platt, rent grön med många tättsittande nerver. Vippan är 20–30 cm lång, ljusgrön-ljusgul med slutligen nästan utspärrade slaka, fina grenar. Småaxen är cirka 10 mm långa, tämligen få samt samlade mot grenarnas spets. Skärmfjällen är 7–9 mm långa och omsluter nästan de 3–5 blommorna. Blomningstiden är juli-augusti. Kasgräset liknar vegetativt rörflen men har kluvna bladslidor och långt uppslitsat snärp.

Utbredning och status

Kasgräset förekommer i Sverige i mellersta Östergötland samt på en lokal i Uppland. I Östergötland följer växten Motala ström och av den genomflutna sjöar, framförallt Roxen och Glan och den får betraktas som traktvis tämligen allmän mellan Vreta kloster och Norrköping. Kasgräset saknas i Danmark och Norge men förekommer i sydöstra Finland ifrån Åboprovinsen till Nordkarelen. Arten har en cirkumpolär världsutbredning med förekomster i nordöstra Europa, västra och mellersta Asien samt centrala Nordamerika.

Ekologi

Kasgräset växer på stränder med finsediment (alluvialland) vid sjöar och lugna vattendrag samt på strandängar. Vanligen förekommer arten innanför vassbältet, ibland insprängd i starrbestånd, ibland i större egna bestånd. Oftast ser man arten blomma endast ute i öppet vatten. Hur långt upp på land den når bestäms av hur långt upp sjöarnas vårvatten stiger.

Hot

Några större hot mot kasgräset förekommer ej för närvarande.

Åtgärder

Någon fullständig inventering av kasgräset i Östergötland har ej utförts men det är önskvärt att det sker för att kunna bedöma eventuella framtida förändringar.

Övrigt

Växten kallades i slutet av 1700-talet hvasståtel i början av 1800-talet vass-svingel, i mitten av 1800-talet kase och i slutet av 1800-talet vasskase. Utländska namn – NO: Vass-svingel, DK: Russersvingel, FI: Piuru.

Litteratur

- Antonsson, K. 1997. Hotade kärleväxter i Östergötland. *Information från länsstyrelsen i Östergötlands län* 1997:4.
- Genberg, E. 1992. *Östergötlands flora*. Andra upplagan. SBT-förlaget. Lund.
- Johansson, M. 1987. Kasgräs (*Scolochloa festucacea*) funnet i Uppland. *Svensk Bot. Tidskr.* 81: 132.
- Sterner, R. 1922. The continental element in the flora of south Sweden. *Geografiska Annaler* 1922: 221–444.
- Tyler, G. 1961. Vass-svingel och dess förekomst i Glan. *Naturen* 3: 14–15.

Författare

Bo Antberg 1995. © ArtDatabanken, SLU 2005.